

[...]

27.171/II/PF
[...]

Betreft: *Nederlandstalig betalingsbericht aan een franstalige inwoner van Voeren.*

Mevrouw de Gouverneur,

Ter zitting van 21 december 1995, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) de klacht onderzocht die op 8 september 1995 door een Franstalige inwoner van Voeren werd ingediend tegen het provinciebestuur omdat het hem een Nederlandstalig betalingsbericht had gestuurd i.v.m. de algemene provinciebelasting 1995.

Met zijn schrijven van 9 november 1995 deelt uw achtbare voorganger de V.C.T. het volgende mede :

"De heer [...] was dit jaar voor de eerste maal belastingplichtig in de algemene provinciebelasting en daarenboven hadden er vóór 7 september 1995 evenmin andere geïndividualiseerde contacten plaatsgevonden tussen het Provinciebestuur en de heer [...], zodat zijn taalkeuze bij het Provinciebestuur van Limburg op dat ogenblik nog niet gekend was.

Onmiddellijk na ontvangst van het Nederlandstalig verzoek om betaling, zond de heer [...]dit terug aan het Provinciebestuur onder vermelding dat hij enkel een Franstalig betalingsverzoek wenste. Dit laatste werd hem ook op 13 september 1995 toegestuurd.

2.

Meteen nadat de Provincie op de hierboven vermelde wijze in kennis werd gesteld van de taalkeuze van de heer [...], werd hij in het

bestand geregistreerd als Franstalige, zodat alle geïndividualiseerde briefwisseling - met inbegrip van de toezending van de verzoeken tot betaling van de provinciebelasting - met de heer [...] in de toekomst in het Frans zal gebeuren.

De Provincie Limburg is een dienst zoals bedoeld in artikel 34, § 1, van de bij de koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.), nl. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd.

Art. 34, § 1, 4e lid, S.W.T. stelt dat de voornoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Art. 12, 3e lid, S.W.T. stelt dat in de taalgrensgemeenten de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wanneer de dienst echter de taalaanhorigheid van die particulieren niet kent, geldt het vermoeden "juris tantum" dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Door de registratie van de betrokkene als Franstalige, heeft het provinciebestuur zich evenwel ingespannen om, bij het eerste contact met hem, zijn taalaanhorigheid vast te stellen voor het geheel van de provinciale diensten en aldus te vermijden dat dergelijke problemen zich in de toekomst nog zouden stellen.

Het provinciebestuur van Limburg heeft derhalve geen enkele fout begaan aangezien het voor het eerst een betalingsbericht stuurde aan de betrokkene en dat het blijkt heeft gegeven van zijn wil om de gecoördineerde taalwetten na te leven door hem onmiddellijk een nieuw, Franstalig, bericht te sturen.

De V.C.T. is dan ook van oordeel dat de klacht ontvankelijk is doch ongegrond.

Dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]